

39.4.6

(לאפוקי מר' חנינא) 37b → (משנה ד) 36b

1. ואשה כי יזוב זוב דמה זוב רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא: ויקרא טו, כה
2. ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב: ויקרא טו, יט
3. ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה: ויקרא יב, ה
4. ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר טהרה: ויקרא טו, כח
5. וכי יטהר הזב מאובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר: ויקרא טו, יג
6. דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא: ויקרא יב, ב

I קישוי) status of woman in labor: משנה ד

a Standard case: she is נדה

i Challenge: is every יולדת automatically a נדה (the משנה identifies one who is זיבה as a נדה)

1 זב means that she is a נדה for that day (even if בימי זיבה - (קושי בימי זיבה and goes to מקוה that night

(a) Story: with שילא בר אבינא and רב אסי regarding this ruling and רב's "retraction" before his death

2 זב: it is an anticipatory גזרה that we regard her as זבה - in case she ceases pains (but continues bleeding)

3 ד' יצחק alone is nothing

(a) Challenge: the המשנה states נדה - המקשה

(i) Answer (דבא): if during days of נדה - she is נדה; if during days of זיבה - (support from ברייתא טהורה)

(ii) ברייתא: if she had קישוי (1/2 days) then ceased (2/1 days) or had קישוי then ceased again - this is יולדת בזוב

1. But if: she ceased (1/2 days), then had קישוי (2/1 days) or had קישוי, ceased then קישוי again - not יולדת בזוב

2. Rule: if the birth is immediately preceded by שופי (ceasing), יולדת בזוב, by קישוי - not יולדת בזוב

(iii) חנניא ד's nephew: if her קישוי is on her 3rd day, even if the whole day is בשופי - not יולדת בזוב

1. Note: the "rule" in ברייתא intended to extend to חנניא's caveat

b If: she had קישוי (w/bleeding) for 3 consecutive days during 11 days of זיבה and then ceased for a period then birthed - יולדת בזוב

i ד'א period is 24 hours

ii ד' יהושע must be a night and day (like שבת)

1 And: had to cease pain but continue bleeding

II Source for ruling in משנה

a (טמא דם קושי) → וולד (v. 1) only if it comes "from her" and not due to וולד (דמה ברייתא תרי"כ)

i Challenge: perhaps דמה excludes אונס

ii Answer: v. 1 (ואשה...דמה) includes אונס; דמה excludes דם caused by וולד

1 Question: why declare דם מחמת אונס as טמא and דם מחמת וולד as טהור?

(a) Answer1: a וולד is followed by a period of טהור, which isn't true about אונס

(b) Counter: אונס is טהור in a case of men (זב)

(i) Block: we are discussing טומאת אשה and within that context, אונס is always טמא

(c) Answer2: being מטהר in case of אונס and מטמא in case of וולד is inherently contradictory - no greater אונס than וולד

iii Challenge: why not interpret the same about נדה (v. 2) and have דם קישוי during נדה rendered טהור (per system above)

1 Answer (דשב"ל) (v. 3 - in re: טהור) - there is another "ישיבה" like this - i.e. קושי בימי זיבה

(a) Challenge: why not interpret that it is נדה בימי נדה?

2 Rather (דמואל) v. 3 defines יולדת נקבה as "2 weeks כנדתה" - not "זיבתה" → זיבתה (meaning: קושי בימי זיבה)

(a) Question: why the need for דמה (v. 1), once we have v. 3?

(b) Answer: from v. 3 alone, טהור even if she ceases pain before birth still טהור → דמה - and not due to וולד

III רבא's question: does קושי interrupt clean days for זבה?

a Lemma1: anything which is מטמא interrupts - and this דם is considered like נדה

b Lemma2: only that which itself would cause טומאה interrupts (and דם קושי doesn't cause טומאה)

i Answer (אב"י): proof from זב - who, if he sees due to אונס, not טמא; yet מאונס will cancel his נקיים

ii Block (רבא): this is also גורם, since the 3rd ראייה doesn't involve inquiry (אונס is also מטמא ב:ב)

1 Challenge: then, according to ר"א (who requires inquiry for 3rd ראייה [ibid]) - should cancel נקיים

(a) Answer: indeed, ר"א would hold that it cancels נקיים

2 Challenge: ר"א agrees that 4th ראייה needs no inquiry - assumption - for סתירה → (interrupts ראייה באונס)

(a) Rejection: this טומאה is only for טומאת משא; זוב; but באונס will not interrupt his נקיים

- 3 Challenge: ר"א – the 3rd ראייה requires בדיקה, but not the 4th; only needed for קרבן, not for סתירה (even באונס ראייה cancels)
- 4 Conclusion: according to ר"א, even that which cannot cause טומאה will cancel נקיים
- (a) Question: what is רבנן's position?
- (b) Answer (ר' אבין's father, explaining why זיבה cancels all days, קרי only that day): זיבה causes 7 days of טומאה → cancels 7
- (i) But: קרי causes 1 day of טומאה → cancels one day
- (ii) Explanation: "זיבה causes 7 days" means as an interruption → only that which causes טומאה can cancel it
- 5 זיבה: we hold that קושי does not cancel clean days of זיבה
- (a) And if: we find a ברייתא indicating that it does cancel – must be authored by ר"א
- IV Dispute אביי/רבא regarding status of ימי לידה (7/14) as counting towards נקיים (given, per מרינוס – ר' מרינוס doesn't cancel לידה – ר' מרינוס)
- a דבא counts – per v. 4 – ואחר תטהר – must be without טומאה interrupting; if it doesn't cancel, must count towards נקיים
- i אביי: that means that זיבה shouldn't interrupt the נקיים
- b דבא on מדרש (v. 4) – but not נגעים nor לידה (don't cancel נקיים)
- i אביי: read מדרש as excluding only one – נגעים
- ii Analysis: if we accept רבא's version, we understand the mention of נגעים as occasioned by mention of לידה
- iii But if: we accept אביי's version – no need for דרשה, as we already have parallel מדרש on v. 5 – מזובו ולא מנגעו –
- 1 Defense: both needed; זב isn't באונס; זבה requires 3 days, whereas זב just needs 3 ראיות
- c אביי: doesn't count – per מדרשים on v. 6 (דוותה) – extending to בועל, to nights and יולדת בזוב (requiring נקיים ז')
- i Assumption: means נקיים without לידה (which doesn't count towards נקיים)
- ii Rejection: may mean נקיים מדם
- d ימי לידה (ת"כ) ברייתא אביי: comparing ימי לידה to ימי נדה
- i Just as: during ימי נדה, זיבה, nor have נקיים ז' come during those days
- ii Similarly: during ימי לידה, זיבה → נקיים ז' aren't counted during those days
- 1 דבא: this is authored by ר"א who says that לידה not only doesn't count, it is סותר (see above)
- 2 Challenge: can we infer a case where it is possible from one that is impossible (ימי נדה ז' נקיים)?
- (a) Answer1 (ר' אחדבוי): indeed, ר"א's position is that אפשר משאי אפשר דנין אפשר משאי אפשר
- (b) Answer2 (ר' ששת): the text pushed the two together (לידה: v. 6 – ר' ששת – ר' represented the v. 6 "push" and the first answer)
- (i) Alternate version: ר' אחדבוי represented ר' ששת (and the first answer); ר"פ – represented the v. 6 "push"
- V Analysis of last clause of משנה – if she ceased for a segment of time
- a Assumption: she ceased the pains but continued bleeding
- b What if: she ceased both (no bleeding during "day-off")
- i טמאה ד' חסדא
- ii טהורה ד' חנינא
- 1 חנינא: if a king goes out and his retinue leads them, we know that they are the king's soldiers
- 2 חסדא: all the more so, he should have more soldiers (if he is immediately due → if she stopped, earlier דם was זיבה)
- iii Challenge (to חסדא): in our משנה – she ceased the pain but not from bleeding
- 1 Defense: certainly if she stopped both (all "soldiers" gone), but even if she only stopped pain, we may think that just like she is still bleeding, she is also still having pains and is just unaware – קמ"ל
- iv Challenge (to חנינא): our משנה – if she had 3 days of קישוי and then a 1-day cessation and then birthed – יולדת בזוב
- 1 Clairification: if read as presented, why the need for 3 days of קישוי – could be 2 days קישוי and 1 day of cessation
- 2 Rather: must mean that she had 3 days of קושי and 1 day of nothing – no קישוי and no דם – refuting חנינא
- (a) Defense: read it conventionally; teaches that even if קישוי began on 3rd day and she then ceased (קישוי only) for 1 day – still טמאה, contra ruling of ר' חנינא (יהושע) ר' חנינא (above)
- VI משנה ה: dispute among רבנן as to possible duration of קישוי (explicated and analyzed on p. 31)